

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Mal 129769 22 Gž
Brčko, 6.10.2022. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudaca Maide Kovačević kao predsjednice vijeća, Roberta Jovića i Srđana Nedića kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja J.M., vlasnika „A.D.“ s.p. B., zastupan po Darku Milićeviću i Mirzi Fazliću, odvjetnicima iz Brčkog, protiv tuženog S.M. iz ..., Općina L., zastupanog po V.M. iz ..., Općina L., ocu tuženog, radi naknade štete, v.sp. 1.989,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude zbog propuštanja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Mal 129769 20 Mal od 17.1.2022. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 6.10.2022. godine donio je sljedeću

P R E S U D U

Žalba tuženog S.M. se odbija i presuda zbog propuštanja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Mal 129769 20 Mal od 17.1.2022. godine **POTVRĐUJE**.

Obrazloženje

Presudom zbog propuštanja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Mal 129769 20 Mal od 17.1.2022. godine odlučeno je kako slijedi:

“**OBAVEZUJE SE** tuženi S.M. iz L. da tužiocu J.M. vl. „A.D.“ S.P. B. na ime naknade materijalne štete isplati iznos od 1.989,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 09.04.2020. godine kao dana podnošenja tužbe pa do konačne isplate, a u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

OBAVEZUJE SE tuženi S.M. iz L. da tužiocu J.M. vl. „A.D.“ S.P. B. nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 390,00 KM a sve u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja“.

Protiv navedene presude tuženi je pravovremeno izjavio žalbu zbog „povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava“ a u kojoj je, u bitnome istakao da su povrijeđene odredbe parničnog postupka „koje se tiču dostavljanja podnesaka“ obzirom da „rješenje suda broj gornji od 22.02.2022. godine nije primio lično, niti je dostavljač – poštar postupio u skladu sa zakonom u pogledu dostave rješenja“, zatim da „se nalazi u radu u Švajcarskoj tako da rješenje od 22.02.2021. godine kojim je tražena dopuna odgovora na tužbu nije lično primio niti je upoznat sa ovim podneskom suda, pa je presuda zbog propuštanja nezakonita, donesena suprotno odredbama Zakona o parničnom postupku“ kao i da je „tužbeni zahtjev očigledno neosnovan iz razloga koji su navedeni u odgovoru na tužbu“ odnosno da „nema osnova tužbenog zahtjeva, rješenja o prekršaju ili presude o krivici tuženog tako da sud ni iz tih razloga nije mogao donijeti presudu zbog propuštanja“, zbog čega predlaže „Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH da usvoji žalbu, ukine prvostepenu presudu i naloži prvostepenom sudu da ponovo pošalje rješenje o dopuni odgovora na tužbu tuženom ili njegovom punomoćniku, uzimajući u obzir činjenicu da tuženi nije primio rješenje od 22.02.2021. godine ili da usvoji žalbu, preinači prvostepenu presudu i odbije tužbeni zahtjev tužioca kao očigledno neosnovan“.

Tužitelj nije odgovorio na žalbu tuženog.

Nakon što je ispitao prvostupanjsku presudu u smislu odredbe članka 341. u vezi sa odredbom članka 328. stavak (2) Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 28/18, u daljnjem tekstu: Zakon o parničnom postupku ili ZPP), ovaj sud je odlučio je kao u izreci ove presude sa obrazloženjem kao u nastavku.

Iz obrazloženja prvostupanjske presude i stanja spisa proizilazi da je tužitelj dana 9.4.2020. godine podnio tužbu protiv tuženog radi naknade materijalne štete u iznosu od 1.989,00 KM zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe pa do konačne isplate i troškovima parničnog postupka postupka, a sve na temelju činjenica da je tuženi dana 28.7.2019. godine, upravljajući vozilom marke „Renault Megan“ reg. oznaka ... (koje je tužitelj tuženom dao u najam temeljem Ugovora o najmu vozila (renta-a-car) broj 58/2019 od 27.7.2019. godine), uslijed krajnje nepažnje (neprilagođene brzine) prouzrokovao prometnu nezgodu u mjestu Lj., grad B.1, u kojoj je na navedenom vozilu nastupila materijalna šteta u iznosu od 1.989,00 KM a u kojem iznosu je tužitelj platio troškove popravke vozila prema računu ZTR „Maxauto profi“ vl. Ostoja Maksić s.p. Brčko broj 76/19 (sa opisom radova) od 20.11.2019. godine i fiskalnim računom broj 25 od 20.11.2019. godine, pa kako tuženi, i pored usmenih poziva i pismene opomene, tužitelju nije nadoknadio predmetu štetu, tužitelj je podnio predmetnu tužbu. U tužbi je predložio donošenje presude zbog propuštanja, ukoliko tuženi ne dostavi pismeni odgovor na tužbu u zakonskom roku.

Prvostupanjski sud je uz dopis od 28.8.2020. godine, tuženom, dostavio tužbu sa privicima na odgovor, koju je tuženi zaprimio dana 31.8.2020. godine (dostavnicu o prijemu potpisala je „majka S.M.“ – potpis nečitak). U dopisu od 28.8.2020. godine

prvostupanjski sud je upozorio tuženog na posljedice nedostavljanja odgovora na tužbu.

Dana 21.9.2020. godine, prvostupanjski sud je zaprimio odgovor na tužbu tuženog od 18.9.2020. godine (potpisan od strane tuženog) a koji odgovor na tužbu je prvostupanjski sud, svojim rješenjem broj 96 o Mal 129769 20 Mal od 22.2.2021. godine vraćen tuženom na uređenje na način što će isti sadržavati sve bitne elemente propisane člankom 194. stavak (2) ZPP-a kao i da ispravljeni odgovor na tužbu sa privicima dostavi u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke u roku od 8 (osam) dana računajući od dana prijema ovog rješenja a u smislu članka 74. stavak (1) ZPP-a sa upozorenjem da ukoliko ispravljeni – dopunjeni odgovor na tužbu ne bude vraćen sudu u određenom roku smatrat će se da je isti povučen a ako isti bude vraćen bez ispravke – dopune odbacit će se (članak 74. stavak (3) ZPP-a). Navedeno rješenje kojim se nalaže ispravka – dopuna odgovora na tužbu tuženom je dostavljena na adresu iz tužbe i prvotnog odgovora na tužbu (M. kod L.) a koje rješenje je tuženom uručeno dana 26.2.2021. godine a koju dostavnicu je potpisao V.M. (otac tuženog).

Kako tuženi nije dostavio ispravljeni – dopunjeni odgovor na tužbu u roku od 30 dana, nastupila je zakonska procesna pretpostavka o povlačenju (prvotnog) odgovora na tužbu, a utvrdivši da tužbeni zahtjev nije očigledno neosnovan, prvostupanjski sud je donio presudu zbog propuštanja dana 17.1.2022. godine.

Naime, nema mjesta žalbenom navodu tuženog da je pri donošenju prvostupanjske presude došlo do povrede „odredaba parničnog postupka koje se tiču dostavljanja podnesaka“ obzirom da „rješenje suda od 22.2.2022. godine nije lično primio tuženi jer dostavljač – poštar nije postupio u skladu sa zakonom u pogledu dostave rješenja“. Ovo iz razloga što je odredbom članka 101. stavak (1) ZPP-a regulirano da se (jedino) tužba, izvanredni pravni lijek, presuda i rješenje protiv kojih je dopuštena posebna žalba dostavlja stranci osobno odnosno njenom zakonskom zastupniku odnosno opunomoćeniku, dok je stavkom (2) istog članka regulirano da se ostala pismena dostavljaju osobno kada je to ovim zakonom izričito propisano ili kada sud smatra da je zbog priloženih isprava u originalu ili iz kojeg drugog razloga potrebna veća opreznost. U konkretnom slučaju radi se o dostavljanju rješenja suda kojim je od tuženog zatražena ispravka – dopuna odgovora na tužbu (a na koje rješenje nije dopuštena posebna žalba niti je člancima 74. i 196. ZPP-a izričito regulirano da se mora dostaviti po pravilima osobne dostave). Također, ovaj sud nalazi da prvostupanjski sud nije imao razloga za zaključak da je bila potrebna veća opreznost u dostavi rješenja o ispravci – dopuna tuženom koja bi opravdavala osobnu dostavu (tuženom je tužba uručena na adresu koju i tuženi sam navodi u svojim podnescima i to tako što je istome uručena putem majke nakon čega je tuženi pravovremeno i osobno dao nepotpun odgovor na tužbu zbog čega nije bilo mjesta sumnji da će mu se rješenje o ispravci – dopuni kojim mu je vraćen odgovor na tužbu ponovno uručiti na istoj adresi, kao i prethodno tužba, a što se žalbom i ne dovodi u pitanje), zbog čega i nije bilo mjesta obveznom osobnom dostavljanju tuženom, nego je dostavljanje trebalo izvršiti putem pravila iz članka 100. stavak (1) ZPP-a kojim je regulirano da ako se osoba kome se pismeno ima dostaviti ne zatekne u svom stanu,

dostavljanje se vrši predajom pismena nekome od njegovih punoljetnih članova kućanstva, koji je dužan da primi pismeno, a što jeste situacija u konkretnom slučaju obzirom da je rješenje prvostupanjskog suda broj 96 o Mal 129769 20 Mal od 22.2.2021. godine tuženi zaprimio putem oca, V.M., koji je kao punoljetni član kućanstva (a kome je tuženi dana 22.3.2021. godine dao pismenu punomoć da ga zastupa pred prvostupanjskim sudom „od početka do okončanja postupka“), navedeno rješenje uredno primio dana 26.2.2020. godine i koji je bio dužan isto predati svom sinu (tuženom), zbog čega (eventualni) propusti oca tuženog V.M. da svom sinu S.M. preda navedeno rješenje suda nisu od značaja za pravilnost (neizravne) dostave rješenja o ispravci – dopuni putem punoljetnog člana kućanstva niti mogu imati efekat na nastupanje zakonske procesne pretpostavke propisane člankom 74. stavak (3) ZPP-a da se u slučaju da podnesak ne bude vraćen u određenom roku ima smatrati da je povučen, a koja činjenica (nepostojanje odgovora na tužbu) predstavlja jedan od uvjeta za donošenje presude zbog propuštanja iz članka 306. ZPP-a.

Dalje, odredbom članka 306. stavak (1) ZPP-a je propisano da kad tuženi, kome je uredno dostavljena tužba u kojoj je tužitelj predložio donošenje presude zbog propuštanja, ne dostavi pismeni odgovor na tužbu u zakonskom roku, Osnovni sud će donijeti presudu kojom se usvaja tužbeni zahtjev (presuda zbog propuštanja), izuzev ako je tužbeni zahtjev očigledno neosnovan.

Presuda zbog propuštanja se donosi pod pretpostavkom da tuženi priznaje činjenične navode tužbe, te da iz tog razloga nije ni dostavio odgovor na tužbu odnosno da je povukao odgovor na tužbu ukoliko nije postupio po rješenju suda kojim se traži ispravka – dopuna (uređenje) odgovora na tužbu. Mogućnost donošenja ovakve vrste presude, ima za cilj jačanje procesne discipline parničnih stranaka i ubrzanje postupka. Sud je dužan dostaviti tužbu tuženom na odgovor (članak 192. ZPP-a) i obavijestiti ga o posljedicama nedostavljanja odgovora na tužbu u zakonskom roku (članak 193. ZPP-a). U slučaju da tuženi ne dostavi odgovor na tužbu u zakonskom roku, sud je u pravilu, dužan donijeti presudu zbog propuštanja.

Prema tome, neosnovano tuženi žalbom osporava pravilnost i zakonitost prvostupanjske presude kada tvrdi da je „tužbeni zahtjev očigledno neosnovan iz razloga koji su navedeni u odgovoru na tužbu“ odnosno da „nema osnova tužbenog zahtjeva, rješenja o prekršaju ili presude o krivici tuženog tako da sud ni iz tih razloga nije mogao donijeti presudu zbog propuštanja“. Ovo iz razloga što u konkretnom slučaju tuženi nije podnio (ispravljeni-dopunjeni) pismeni odgovor na tužbu u zakonskom roku, čime je nastupila zakonska pretpostavka da ne spori činjenične navode iz tužbe, a što je bio osnov za donošenje presude zbog propuštanja, pa je prvostupanjska odluka pravilna i na zakonu zasnovana, tim prije što za postojanje građanske odgovornosti za nastalu štetu, u smislu članka 154. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89, u daljnjem tekstu: Zakon o obligacionim odnosima ili ZOO) i članka 178. ZOO-a nije niti predviđen uvjet postojanja pravomoćne odluke kaznenog ili prekršajnog suda, tim prije što je člankom 12. ZPP-a jasno regulirana mogućnost parničnog suda da o postojanju nekog prava ili pravnog odnosa, o kojem pitanju još nije donio odluku sud ili drugi nadležni organ,

sam riješi to pitanje (kao prethodno pitanje) u kom slučaju ta odluka parničnog suda ima samo pravno dejstvo u parnici u kojoj je to pitanje riješeno, sa jedinom iznimkom u situaciji kada je donesena pravomoćna presuda u kaznenom postupku, u kom slučaju je parnični sud vezan glede postojanja kaznenog djela i krivnje učinitelja.

Stoga je valjalo žalbu tuženog odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu na osnovu odredbe članka 343. stavak (1) točka b) ZPP-a.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Maida Kovačević